

צוות העולם הזה ליווה את אוהדי בית"ר

ירושלים לאיצטדיון "בלומפילד" – ובחזרה

האוטובוס של בית"ר

הנהג שלנו זאב הררי, נהג האוטובוס, שגם הוא אוהד בית"ר שרוף, הביא לאוטובוס את שני בניו. שישיבו לידו בספסל הקידמי של האוטובוס. "במישחקי-חוץ אני הנהג של הקבוצה."

בטח יש להפועל הרבה אוהדים. איך לא? נותנים אוטובוס חנים, כולם באים. כך אמר אחד מאוהדי בית"ר, שבשבת האחרונה, כמו בכל שבת, התייצב בשעת-צהריים חמה כי רחבת בנייני-האומה בירושלים, וחיכה לאוטובוס שיוביל אותו ואת שאר האוהדים השרופים לאיצטדיון בלומפילד כיפו.

בשבת הזאת, בניגוד לשבתות קודמות, היתה הרחבה צבועה, דווקא, כי צבע האדום, שהוא למי שמכין קצת בכדורגל ובעיקר בפוליטיקה, ציבעה של קבוצת הפועל. אוהדי בית"ר, כי ציבעי צהוב-שחור, שהיו בשלב זה מעטים, נטמעו בין אוהדי הפועל הרבים.

קבוצת הפועל ירושלים, למי שאינו מכין, נמצאת בליגה הארצית, ובשבת האחרונה נאבקה על המקום הראשון בליגה זו, שיוביל אותה אל הליגה הלאומית בעונה הבאה.

כשראו אוהדי בית"ר את ים הרגלים האדומים, התחילו לצעוק: "קומוניסטים! הלוואי וגם בשנה הבאה תסעו חינם! כטח, אתם תסעו באוטובוס חנים!"

התוקי יעקב רחמים הביא תוף גדול ליציע מס' 8. הוא וחבריו המסנדלים בירושלים.

לנות לשבת במקומותיהם על הספסלים. והם עמדו במעבר. ניהלו שיחות עירוניות על עתיד הקבוצה והמדינה, ושרו את שירי האליפות לצלילי הקסטות.

יאללה בית"ר תמונה כוללת של האוהדים טובוס ושל האוהדים השרופים. במהלך הדרך לא היתה לרבים מהם הסבת

ואנחנו נשלם קופת-חולים להסתדרות!"

אוהדי הפועל לא נשארו חייבים: "בושה! אתם אלופים והנהגלה אפילו לא נותנת לכם אוטובוס חנים!" אוהדי הפועל נסעו לחדרה, אוהדי בית"ר התחילו למלא את הרחבה שהתרוקנה. מחירי כרטיסי הלך ושוב לבלומפילד עלה פעם, "שש שקל" כי דיברי האוהדים, עכשיו הוא עולה "שמונה שקל".

שלום, איש גדול מידות, ששרשרת זהב עבה לצווארו, עמד בקירמת הארבעה טובוס ומכר לאוהדים כרטיסי-כניסה לאיצטדיון: 25 שקל הכרטיס. אוהדי בית"ר ענודים כרגלים, כובעים, צעיפים, כרזות וטייפים גדולים תפסו את מקומותיהם. בשלב זה היה עדיין האוטובוס מצוחצח ונורף ריח של נקיון. בתוך דקות ספורות היה האוויר לביל שירי האליפות ושירי הקבוצה שהתנגנו בקוליות. מכל טייפ נשמעה מנגינה אחרת, שיר אחר, זמר אחר, כשהמכנה המשותף לכולם הוא: בית"ר ירושלים האלופה.

השירים לוו בקולותיהם הערבים של האוהדים השרופים שידעו, כמובן, את כל המילים בעל-פה.

עניין הפועל ירושלים לא ירד מעל סדר-היום: "האליפות לא תהיה מושלמת אם הפועל לא תפסיד היום." אמר אחד האוהדים לחלל האוויר. אחר ענה לו מייד: "מה איכפת לך שהם ינצחו ובשנה הבאה יהיה לנו סוף-סוף דרבי?" "איפה נשחק דרבי אם אין איצטרדי יונ?" ענה אחר.

"הכל בגלל הרב פרץ." ענה פוליטיקאי מהספסל האחורי.

"שיעלו ללאומית. מה איכפת לנו שכבר יהיה לנו שש נקודות כטוח. עם הפועל לא צריך להתאמץ. הם יתרמו

מתפלח אוהד בית"ר ירושלים המחזיק בידו כרזה ועליה התמונה של שחקני הקבוצה האהובה עליו. סיפר כי מגיל 5 הוא מתפלח למיגרשי-הכדורגל. ואין אצלו שבת בלי מישחק של בית"ר.

חבורת המסנדלים משה ניסים, במרכז. שבימים כתיים קונים הוא פקח בעיריית ירושלים. עוטה על גופו בשבת גלביה צהובה, שעליה מוצמד סמלם של בית"ר.